

Pere Montoro, treballar quan els altres fan festa

Il·lustració: Maria Picassó

Acaba de fer seixanta anys i amb la mirada serena diu, com qui no vol la cosa: «He treballat tots els caps de setmana de la meva vida». Perquè el Pere Montoro Cabra (1963) treballa especialment quan els altres fem festa: el recordeu al Kursaal? «Jo faig les hores que convinguin perquè aquesta feina m'apassiona!». Fill del Poble Nou, amb vuit anys la família va anar a viure a la Fàbrica Nova, on l'avi feia de porter. Un cop va resoldre primària i batxillerat va triar la formació professional, però millorant l'opció del pare, electricista a la Pirelli: ell faria electrònica! Des d'aleshores, us dirà que tota la resta li ha vingut rodada fins a trobar-nos-el avui de cap tècnic de l'empresa municipal Manresana d'Equipaments Escènics. El cas és que el seu mateix pare, que es movia en ambients esquerranosos, li havia parlat d'una ràdio amb voluntat alternativa que es faria a Manresa i li suggerí d'acostar-s'hi. Som al 1982 i aquella experiència fou Ràdio Llamborda, on va multiplicar-hi descobertes i aprenentatges. Per això ben aviat el trobem al primitiu grup de festes de Xàldiga, on s'estrena en cercaviles amb bombo i xanques, en un procés que quallarà al grup Sotrac. Però va ser a l'antic Loiola on va prendre consciència de teatre. «Vaig anar a veure *Nit de Sant Joan*, enmig d'una gentada, i només vaig trobar un forat a la darrera fila, vora la taula dels tècnics. No en vaig poder apartar els ulls!». De manera que a poc a poc va deixant de fer d'actor i es concentra en la producció. Sense deixar la ràdio -també passarà per Ona7, Cadena 13 i Ràdio Manresa- comença a fer hores de cap de setmana a la renovada Sala Ciutat, al costat de Salvador Vicens, de qui es reconeix deixeble de tantes coses com hi va aprendre, «començant per

la manera de ser». Però encara més, aquella colla de Sotracs es queden el grup Setrill, en la prehistòria de l'animació manresana. I el cop de gràcia vindrà amb el grup Teiatru, a partir de la Innocentada, que permet de professionalitzar-se fins a vuit persones, durant una dècada sencera. Teiatru s'acaba en un moment d'èxit, «potser ens va fallar la visió empresarial», però el Pere ja ha trobat més camins: acompanyarà Marcel Gros i els Escarlata Cirkus, fa de regidor al Trapezi de Reus... «i així hagués anat fent si no fos perquè l'Assumpta Bermúdez em va fer notar que sortia una plaça de responsable municipal de teatres». Ara ja es pot dir? Li va semblar que no feia per ell! Però guanyada la convocatòria hi va encaixar d'allò més bé, «jo ja coneixia l'Eugeni Vall, que també em va ensenyar moltes coses, però que era tot un caràcter, eh?». Havien començat les obres del nou Kursaal, i de manera natural el Pere va anar adoptant més responsabilitats en un projecte que no ha parat mai de créixer. Avui vetllar pel Kursaal, el Conservatori i la Sala de la Plana no és pas senzill, en un moviment constant de descàrrega, tramoia, neteja, porters i acomodadors! «Això sí, sempre m'ha agradat viure a prop de la feina, i per això estic content de tenir casa aquí al costat». I és que el Pere des de fa vint anys viu amb l'actriu Teti Canal i celebra com li han anat venint les coses. Encara més: li agrada i està content.. I en això, si el recordeu, sabreu que no fa teatre.